

Ballada?

Magától értetődően, lent voltam Kenderesen a Horthy család újratemetésén, mert úgy éreztem, hogy a végső búcsút meg kell adni a volt kormányzónknak, és tulajdonképpen annak a Magyarországnak, aminek a végpusztulásáról 1944. október 16-án, egy elhagyott tiszai gátórházban értesültem, a rádión keresztül.

Egy héttel a temetése után egyik ismerősöm kezembe nyomta a „legnépszerűbb magyar napilap”, a Népszabadság 1993. szeptember 3-i számát. Itt olvashattam a hangzatos magyar nevű **Eörsi István** „Balladá”-ját és irkafirkáját. Ízléstelenebb, gusztustalanabb írást még alig olvastam. Maga az írás önmagát és szerzőjét minősíti.

Az ittrekedt Gadók, **Eörsiék** az ellenszenvet mesterségesen tartják felszínen. De csak remélni lehet, hogy Konrád György fenyegetését beváltva a legjobb, legokosabb utat választják, és távoznak oda, ahol tárt karokkal fogják őket fogadni. Amit különben a pár évvel ezelőtt Amerikában meggyilkolt Kahane rabbi is melegen ajánlott nekik.

*Kerényi Béla
Budapest*